שום היתומים פרק שישי ערכין כד.

גמ' הוא. דרשינן התייהו לכסי משמע הוא יהיה קיים מערכך: **עד פחידנא דהוה ליה.** מעלד יתירה לגאולי הוו מושלי ליה מגילות: **סליקו ליה** (ס"ו) **פשלין.** תלו לו תפילין מרמאו על שיפרה כדאמרי: **מלוה קא עבידנא.** דיהיבנא לנדרק הנים הילכך אכל נכסיה הוה דעתיה: **מתני' אין לו לא ככסות ושמו.** שתיו שלו: **לשמן.** לסך תשמו וכיוצא: **סנדלים חדשים.** לכותם קמ"ל (ל"ע"ג) דעדיין לא נעלום הרי הן כמזקמן משעת לקיחה: **אע"פ שאמרו עבדיים נמכרים** (ס"ו) **[ככסותן] לשבת.** לכסות יפה שלהן משבת ומעלה (ס) דמיהן כגון גבי נכסי יתומים שאם מילקח לעבד כסות כשלשים דינר (ס"ו) הוא משעיר מנה על דמים שהוא שוה עכשיו: (ס) **לאימלות.** יום הסוק: **לכרך.** שדרך סוחרים לבא שם (ס): **אין לו לכקדש אלא מקומו.** כמרגלית: **ושעתו.** כעבד שהמערך עלמו ומך הוא ומידון כהשג יד ולפי מה שים לו נותן להקדש ויהיה לו עבד הנשוס עכשיו עשרים זוז אין מומרים רואין בלילו לוקחין לו כסות כשלשים זוז והוא משעיר מנה ומכר במאה ועשרים זוז ונמלאו דמי העבד משעים זוז וכן יתן זה להקדש אלא לפי שעמו שמין אותו וכן פרה וכן מרגלית נכפר אין שמין אותה אלא לפי מקומה: **גמ' אלא ישמה מרגלים לקלים.** לאדם קל ועני שהערך עלמו ויש לו מרגלית לא ישהנה לו גזבר לומר העלה אותה לכרך ולפי אותן הדמים תן אלא לפי מה שהוה כאן שמין אם משהא אותה ויתוכרנה כמה שילכו ולפי דמים שנמלאו יתן שהרי נזמן שהעלימו כהן לא היה לו יותר:

הדרן עלך שום היתומים

אין מקדישין. שדה אחוזה לפני היובל פחות משמי שנים שנים כמקדים שדה אחוזה על פי שנים הנותרות (ס) ואין שנים פחות משמים: **ולא גואלין אחר היובל אלא עד פחות משנה.** מפרש בגמרא (ע"כ) כי לעטמיה ושמואל לעטמיה: (ס) **ואין מחשכין כו'.** מפרש בגמרא (כה.): **אבל הקדש מחשב מדשים.** כלומר ואם לריך השבון של הקדש הוא שנחשוב אותה ליתלא חני שנה שיגלה כי הא דמפרש לקמן (שם) דלקדשה כפלגא דלכנעים ומתני לה משנה להניח ליתלה כפלגא דלכנעים ואין לומר דלכנעים מיירי שנים שנים לפני היובל ולא משנה אחת לפני היובל דהוי ליה פחות משמי שנים לפני היובל ולא מיפרקא גבייהו אלא בחמשין ואי לא משנה אחת לפני היובל ומ